GREGORIUS MAGNUS
12. Jh.
Seite 108v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26049
Copyright: Admont, Benediktinerstift

sicut p eundem dr: Vox dni confringentis cedros. Quid autem cauda uchemoth
iste nisi illa antiqui hostis extremitas dr: cum minimum uasis p̄ p̄um illum p̄dictum homi
nem ingreditur: qui specialiter antiqpe nuncupatur. Qui qa mos honoribus seli.
mos signis ac p̄digiis sicut setatis intumore potentie deuiari p̄mittit. recte
uoce dnica cauda illi cedro comparat. Sicut enim cedrus arbusta cetera in altum
crescendo deserit. ita tunc antiqpe mundi gtiam temporalem optinens men
suras hominum ac honoris culmine ac signorum potestate transcendit. Sed qppe
in illo est. qui in sublimibus condit potentiam nature suę non p̄didit uel deiecit.
uel ideo uirtus nunc minime ostendit. quia dispensatione diuine fortitudi
nis ligat. Unde p iohem dr: Vidi anglm descendentem de celo habentem cla
uem abyssi. ac catenam magnam in manu sua. ac adp̄hendit draconem serpentem
antiquum qui est diabolus ac satanas. ac ligauit eum p annos mille ac misit
eum in abyssum. ac clausit. ac signauit sup illum. Ligatus qppe missus in abyssum
p̄hibet. quia retrusus in prauorum cordibus potentia diuine dispensationis
astringit. ne in quantum nocere ualet efferet. ut quanuis p eos occulte seuiat.
ad uiolentas tamen rapinas supbe non erumpat. Si illic quoq; quom in mun
di fine sit soluendus innotat. cum dr: Et p̄ q̄ consummati fuerint mille
anni. soluet satanas de carcere suo. ac exibit ac seducet gentes. Si milenario naq;
numero uniusum p perfectione sua hoc quantumlibet sit sce ecclie tempus ex
p̄mit. quo p acto antiquus hostis suis uiribus traditus. pauco quidem intem
pore. si in multa contra nos uirtute laratur: Que quanuis seuitia ad cru
delitatem dilatat. supna tamen mia dierum breuitate coangustat. Hinc enim p
semetipsam ueritas die. Erit tunc tribulatio magna qualis non fuit ab initio
mundi usq; modo. neq; fiet. Hinc rursum ait. Nisi breuiati fuissent dies illi.
non fieret salua omnis caro. Quia dos supbos nos ac infirmos dns conspicit.
dies quos singlis malos intulit. misericorditer breuiatos dicit. p̄fecto ut ac sup
biam tratet de adusitate temporis. ac infirmitatem refouet de breuitate.
Si considandum est ualde cum uchemoth iste cauda sua sicut cedrum subleuat.
in quo tunc atrocior qua nemo se exerit furgat. Quę enim penarum gna nouimus.
quę non iam uires martyrum exercuisse gaudemus. Alios naq; in p̄uiso ictu
immersus iugulo gladius strauit. alios crucis patibulum affixit. in quo
mors ac p̄uocata reppellit ac repulsa p̄uocat. alios hirsutis serra dentibus